Anul al 54-lea 8 Pagini EXEMPLARUL { In România 3 lei / In străinătate 5 lei 8 Pagini Nr. 246 Marţi 7 Septembrie 1937

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. No. 120.288/932

ABONAMENTE IN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE LA „VESELIA" „UNIVERSUL COPIILOR" ŞI AL TINERETULUI" ZIARUL CĂLĂTORIILOR Câte 220 Lei pentru 12 luni în ţară

FONDATOR: LUIGI CAZZAVILLAN

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25

CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

DIRECTOR: STELIAN POPESCU

Măsuri de prevedere

După ştirile sosite până acum, recolta de porumb din anul acesta va fi foarte slabă, din cauza secetei de pe vară, care a atins majoritatea regiunilor de cultură.

In alte părţi, dacă ploile vor continua şi nu va fi căldură suficientă, porumbul, pe lângă recolta slabă ce-o va da, va rămâne, probabil, şi necopt.

Rezultatul acestei situaţii a început să se şi simtă pe piaţă.

Preţul porumbului a sporit aproape dublându-se, faţă de preţul cu care se cumpăra în primăvară.

Ţinând seama, că imensa majoritate a populaţiunii noastre rurale, în deosebi cea din regiunile de munte, consumă făina de porumb în locul celei de grâu, se impun, din vreme, o serie de măsuri, spre a asigura, pe deoparte hrana cea de toate zilele în aceste regiuni, iar pe de altă parte spre a împiedeca, să se pună în consumaţie porumb necopt.

Statisticile de până acum arată un număr impresionat de pelagroşi.

Numai anul trecut s'au înregistrat 13.955 de cazuri noui de pelagră, care, adăogate la cele vechi, dau un total de 73.656 de pelagroşi în întreaga ţară.

Recordul în această maladie, cu consecinţe grave pentru populaţia rurală, s'a constatat că îl deţine, după datele statistice, Oltenia şi judeţele de munte.

Acolo, unde s'au cuibărit mizeria, acolo unde se consumă mămăliga din porumb necopt sau alterat, apare şi pelagra, boală a proastei şi insuficientei alimentaţii a ţăranului.

Este nevoe ca ţărănimea să fie îndemnată, prin organele administrative, să evite consumarea porumbului necopt şi uscat artificial.

Pentru acest lucru trebue însă ca regiunile în suferinţă să fie aprovizionate, din vreme, cu porumb sănătos, iar comerţul cu acest aliment să fie supraveghiat cu toată grija.

Sunt regiuni, în Moldova, Basarabia, Bucovina şi nordul Ardealului, unde comerţul de porumb şi mălai, ca şi acela al alcoolului, este în mare parte în mâna străinilor. Desigur, că aceştia numai la sănătatea păturii rurale nu se gândesc.

Se impune deci, şi sub acest raport, un control sever, care să asigure igiena şi sănătatea păturii rurale.

Intr'un recent consiliu de miniştri, s'a pus în discuţie problema, pe care o ridică, anul acesta, recolta porumbului necopt.

S'ar putea întâmpla însă, ca până să se ia măsurile de prevenire, ţărănimea pe alocuri, din lipsă de porumb vechi, să înceapă să consume din cel nou, insuficient copt.

Chestiunea aceasta, interesând sănătatea păturii rurale, nu poate suferi întârziere, şi ca atare, atât guvernul cât şi organele în subordine trebue să-i dea toată atenţiunea cuvenită.

Altfel, la anul vom înregistra în statisticile ministerului sănătăţii un rezultat şi mai trist, privitor la numărul pelagroşilor în ţară.

NAŢIONALISMUL PE TEREN

In Ardeal s'a făcut, acum câteva săptămâni, o primă încercare mai serioasă de strângerea rândurilor şi de afirmarea solidarităţii româneşti. Scriind acestea, avem în vedere blocul românesc de la Braşov înjghebat cu ocaziunea alegerilor comunale din acel oraş, gospodărit ani îndelungaţi de reprezentanţii minoritarilor.

Incercarea a reuşit, înregistrând chiar un succes, care a însemnat o frumoasă şi promiţătoare victorie a românismului de dincolo de Carpaţi. Astăzi, municipiul Braşov e condus de un primar român, intelectual vrednic şi priceput, şi de un consiliu comunal alcătuit din români, cari, spre cinstea lor, au pus interesul naţional deasupra micilor şi neînsemnatelor interese şi divergenţe de partid.

Şi iată că tot din Ardealul cu o masivă majoritate românească, dar a cărui viaţă economică e stăpânită de minoritari, vine vestea că şi pe terenul economic, românii încep să se pătrundă de imperioasa nevoe de a-şi strânge rândurile şi de a se ajuta unii pe alţii.

Cu alte cuvinte, se începe la aplicarea pe teren a ideii naţionale.

Este de prisos să stăruim asupra elementarului adevăr că, fără traducerea în fapte a ceeace cuprinde şi propovădueşte ideia naţională, toată cheltuiala de energie pentru afirmarea ei, toate întrunirile şi discursurile şi toată propaganda verbală sunt sortite să rămână fără urmări şi rezultate.

Ce folos că înfierăm pe străinii, cari au pus mâna pe izvoarele de viaţă economică şi luptă din răsputeri, ca să pună mâna şi pe sufletul neamului, ce folos că îi înfierăm în discursuri sau articole de ziar, iar după aceea mergem şi cumpărăm dela dânşii, mergem şi le dăm lor banul nostru, cu care pregătesc noui lovituri împotriva noastră?

Lucrul acesta, a cărui importanţă n'are nevoe de a fi subliniată, începe să pătrundă în convingerea fraţilor noştri din Ardeal. Cităm, ca exemplificare, apelul adresat tuturor instituţiunilor româneşti din Târgu-Mureş de către consiliul „Reuniunii meseriaşilor şi comercianţilor români" din acel oraş.

In apel se cere românilor să cumpere dela români, tot aşa cum fac minoritarii, cari nu cumpără decât dela ai lor şi niciodată dela meseriaşii şi comercianţii români.

Precum se relevă şi în apel, partea slabă a noastră, a românilor, constă în lipsa clasei de mijloc, a unei burghezii în înţelesul bun şi adevărat al cuvântului. Incercările în acest domeniu, izvorite din iniţiativa particulară, nu pot propăşi câtă vreme românii continuă de a fi cu vorba împotriva străinilor şi de a-i încuraja cu fapta, sprijinind şi întărind cu banul instituţiile şi întreprinderile lor.

Echilibrul economic, social şi naţional nu va putea fi stabilit decât în ziua în care toţi românii vor pune în practică adevărul că sprijinirea instituţiilor şi întreprinderilor româneşti de natură economică sau culturală constitue o imperioasă datorie de ordin naţional.

La îndeplinirea acestei datorii cheamă pe românii din judeţul respectiv „Reuniunea meseriaşilor şi comercianţilor români" dela Târgu-Mureş. Această chemare la datorie este prilejuită de începerea noului an şcolar.

Aşa, la Târgu-Mureş, ca şi în celelalte oraşe mai importante, merg în aceste zile de început de Septembrie mii şi mii de şcolari, însoţiţi de părinţii lor. Deschiderea şcoalelor necesită cheltueli ce reprezintă la un loc sume destul de frumoase. Şcolarii au nevoe de cărţi, de rechizite, de uniforme, de încălţăminte, etc.

Părinţii şcolarilor cheltuesc, de asemenea, destui bani cu şederea lor la oraş şi cu cumpărăturile ce au de făcut pentru casă.

Dece banii aceştia, cari, precum spune apelul dela Târgu-Mureş, sunt „un patrimoniu naţional", să nu meargă tot la români, în loc de a intra în buzunarele străinilor.

Şi să nu se uite — aşa cum, de altfel, şi autorii apelului au grija de a aminti — că toate mişcările subversive din ţară, revizionism, comunism, sectarism, sunt întreţinute de străini şi sunt alimentate cu bani pe cari tocmai românii îi dau acestor străini.

Iată ce urmări rele şi nenorocite decurg din lipsa de hotărîre sau din lipsa de înţelegere a românilor de a aplica naţionalismul pe teren, adică în domeniul vieţii economice. Să sperăm însă, că apelul dela Târgu-Mureş va avea efect şi răsunet şi va găsi imitatori în toate oraşele din ţară.

N. BATZARIA

RĂZBOIUL CHINO-JAPONEZ

Debarcarea trupelor japoneze la Shanghai.

Profesorul Sergio Sergi,

despre progresele şi tendinţele antropologiei italiene

Una dintre personalităţile ştiinţifice care au luat parte la congresul internaţional de antropologie, este profesorul italian Sergio Sergi, dela universitatea din Roma, preşedintele secţiei de antropologie şi paleontologie umană dela „Societa italiana per il progresso delle scienze" şi vice-preşedintele Institutului italian de paleontologie umană şi directorul revistei de antropologie publicată de societatea de antropologie din Roma. D-sa este şi un distins medic psihiatru, având diferite lucrări asupra alienaţilor.

Profesorul Sergi a luat parte la congres ca delegat al guvernului italian şi s'a bucurat de o primire foarte călduroasă în şedinţa de deschidere a congresului, când, aducând salutul ţării sale, a lansat ideea antropologiei de stat.

Temperament viu, combativ, profesorul Sergi a fost în tinereţe, ca student, voluntar în armata generalului Ricciotti Garibaldi, fiul faimosului Giuseppe care a luptat în 1897 în rândurile grecilor împotriva Turciei. El este fiul profesorului Giuseppe Sergi, fondatorul catedrei de antropologie dela universitatea din Roma, om de cultură vaste, autorul unei întregi biblioteci de studii, mort anul trecut în vârstă de 95 de ani.

Pentru a putea împărtăşi cititorilor noştri progresele făcute şi tendinţele urmărite de antropologia italiană, ne-am adresat de aceea, profesorului Sergio Sergi.

DIVIZIUNEA STUDIILOR ANTROPOLOGIE

Spre a putea înţelege desvoltarea şi tendinţele antropologiei italiene, a început d-sa, e bine să începem prin a pune ordine în lucrarea aceasta.

Progresele făcute de ştiinţa antropologică în Italia m'au determinat ca încă de acum câţiva ani ,cu ocazia aniversării a 10 ani de regim fascist, să propun separarea învăţământului antropologic în cele trei diviziuni cari apar tot mai necesare şi mai evidente: antropolgia fizică, etnologia şi paleontologia.

Propunerea a fost însuşită de guvern, care prin nouile statute de studii ale universităţii, a hotărît specializarea şi divizarea lucrărilor în aceste trei studii, pentruca astfel, fiecare întrebuinţând metoda lui specială, să poată fi cât mai folositoare progresului ştiinţei.

Antropologia fizică se ocupă de cunoaşterea caracterelor fizice, după vârstă, sex, variaţiile după familii, rase şi specii umane.

Etnologia studiază problemele cunoaşterii caracterelor psihologice ale oamenilor în comunităţile sociale şi naţionale, condiţiunile de cultură, folclor, etc.

Paletonologia se ocupă de cele mai vechi culturi, de primele capitole ale istoriei civilizaţiei. Cei cari se îndeletnicesc cu acest studiu, trebue să aibă şi o pregătire specială de istorici şi naturalişti.

OMUL DELA NEANDERTAL

In Italia s'a lucrat enorm în ultimii ani, în domeniul acestei din urmă ramuri antropologice, care este paletonologia şi paleantropologia.

Descoperirile cele mai interesante sunt cele făcute asupra omului dela Neandertal.

Precum se ştie, omul neandertalian a fost găsit în Spania, Franţa, Iugoslavia, Germania, ceeace dovedeşte că el a trăit în perioada mijlocie a cuaternarului.

La noi, în Italia, a fost descoperit într'o mahala a Romei, la Saccopastore, la 3 km. de poarta medie a Romei, aproape de confluenţa râului Fiumeano cu Tibrul.

Această descoperire determină un moment de seamă în mişcarea antropologică italiană. Şi — lucru foarte interesant — ea dovedeşte existenţa unei civilizaţii şi a unei aşezări omeneşti, cu câteva mii de ani înainte de Roma lui Romulus, chiar în acest loc.

Profesorul SERGIO SERGI

Pe baza cercetărilor ce am făcut asupra omului dela Saccopastore, am putut demonstra — combătând cu date precise susţinerile de până acum — că omul neandertalian mergea drept, ca cel de azi, iar nu aplecat, ca antropoidele.

In 1935, ascuns în roci, de care ulterior a fost curăţat, s'a mai descoperit un craniu la Saccopastore. Cercetările sunt încă în curs. Ele se urmează sub conducerea baronului Jean Alberto Blanc, profesor de chimie la universitatea din Roma şi preşedintele Institutului italian de paleontologie umană, instituţie de dată recentă, întemeiată cu sprijinul guvernului italian şi care se ocupă în special de cercetări asupra omului din paleolitic.

TENDINŢELE ANTROPOLOGIEI ITALIENE

Antropologia italiană se ocupă acum de studierea condiţiunilor de ambianţă cari determină intreaga morfologie a omului.

La universitate ea începe să ocupe un loc de seamă şi institutul italian de antropologie se poate mândri că este unul dintre cele mai bine dotate din lume.

Se ocupă de antropologie statisticieni celebri, ca Alfredo Niceforo, profesor de Metodologia antropologică la universitatea din Roma; prof. Frasetto, dela universitatea din Bologna; Giuseppe Genua, dela Pavia; Gigni, Biazutti, dela Florenţa.

Cercetările antropologice italiene se întind şi în colonii şi chiar în alte ţări. Iar societatea de antropologie, sprijinită de guvern a organizat mai multe expediţii, cari au dat rezultate strălucite. S'au descoperit astfel, numeroase urme a acelei populaţii de garamantes, pe care a descris-o Rodoto cu 5 veacuri înainte de Christos. Cercetările nu s'au oprit aici, ci au mers până la Gat, în Fezzan.

Dintre cercetătorii antropologi mai sunt vrednici de a fi cunoscuţi profesorul Corso, titularul catedrei de etnografie generală dela Institutul oriental din Neapole; Pucieni din Florenţa, care a făcut cercetări în Libia şi în Etiopia (în special în Somalia); iar prof. G. Genna, pe care l-au citat deja, a făcut măsurători asupra populaţiei samaritene din Palestina şi alte cercetări în Mexic.

ANTROPOLOGIA DE STAT

Interesul direct pe care însuşi şeful guvernului a înţeles să îl arate problemelor privitoare la populaţie, a adus pe un prim plan chestiunile fundamentale ale antropologiei fizice şi patologice.

Toată această activitate, eu am numit-o antropologia de stat. In această operă colosală, ştiinţa pură se îmbină la tot pasul cu cea aplicată. E o operă de înţelepciune politică, pentrucă statul se găseşte astfel în armonie cu ştiinţa, care reprezintă realitatea.

Antropologia italiană indică o nouă şi fericită direcţie, care trebue să fie urmată: guvernul însuşi, să se ocupe de problemele ei. Şi e natural să fie aşa. Căci oamenii sunt forţa naţiunilor şi trebue să-i cunoaştem, să-i selecţionăm, să-i perfecţionăm şi apărăm.

Ştiinţa omului — antropologia — deşi concepută ca ştiinţă unică, e obligată la diviziune, tocmai pentru a-şi asigura progresul. Dar ea nu trebue să-şi piardă unitatea desvoltării şi a scopului său.

Toate ramurile acestei ştiinţe trebue să meargă împreună, pentru a pune astfel, bazele soluţiilor generale.

Ştiinţa pură va putea pregăti aplicaţiile sale, spre a cuceri noui progrese pentru umanitate. Căci finalitatea intimă a ştiinţei noastre, e aceea de a favoriza buna stare a oamenilor.

L. V. M.

SCRISORI DIN PARIS

Cum e ocrotită Franţa

impotriva invaziei germane

Linia Maginot

de RENE SAIVE

Paris, Septembrie

Franţa se poate oare măsura cu Germania? Franţa şi-a păstrat toată puterea militară? Franţa nu e o pradă uşoară pentru Hitler? Franţa este oare bine ocrotită împotriva unei noi invazii germane?

La toate aceste întrebări, inamicii Franţei dau răspunsurile cari se ghicesc, răspunsuri dictate, de cele mai multe ori, de interese sau de prezumţii, şi nici decum de grija obiectivităţii.

Din fericire, există faptele şi ele valorează mai mult decât cele mai iscusite discursuri.

Să notăm mai întâi, că armata franceză este în plină desvoltare. Insuşi Frontul popular, cu toate greşelile lui făcute în politica externă, a înţeles necesitatea unei armate puternice şi disciplinate. Mai mult, Frontul popular a luat iniţiativa de a mări durata serviciului militar, dela 18 luni, la doi ani. Şi guvernul Chautemps pe când inaugura o politică de compresiuni bugetare, a sporit, simţitor, de curând, creditele pentru apărarea naţională. Strălucita paradă militară dela 14 Iulie, la care a asistat M. S. Regele Carol II, a dovedit, dealtfel, cu prisosinţă, că armata franceză nu era lipsită nici de oameni antrenaţi, nici de material modern.

Şi apoi, mai este şi „linia Maginot", misterioasa şi temuta linie a fortificaţiilor, care merge dealungul graniţei dela Răsărit şi care, în curând, fără îndoială, va ocroti şi graniţa de Nord.

Linia Maginot îşi datoreşte numele aceluia care a conceput-o şi a realizat-o: André Maginot, ostaş viteaz şi ministru de război, mort prematur înainte de a-şi fi văzut opera complet terminată. Datorită prevederii acestui patriot, Franţa are astăzi o graniţă puternică cu care poate face faţă împotriva Germaniei ameninţătoare. Cel puţin într'o ocazie, când trupele hitleriste au reocupat Renania, linia Maginot a salvat pacea. Faptul acesta merită să ne oprim în faţa operei remarcabile şi, pe alocuri, extraordinare, care s'a îndeplinit la Răsăritul Franţei. Operă, cu a-

(Continuare în pag. 2-a)

EXPLOZIE PE UN YACHT

Los Angeles, 4 (Rador). — *Motorul unui yacht ce naviga în apropiere de San Pedro a făcut explozie.*

Yachtul a luat foc, carbonizând doi bărbaţi şi trei copii. Alte şase persoane au arsuri grave.

D. Göbbels

vine la Bucureşti?

Sofia, 4 (Radio-Central). — Ziarele anunţă că d. Goebbels, ministrul propagandei Reichului, va face în curând o călătorie, în cursul căreia va vizita Sofia, Ankara, Belgradul şi Bucureştii.

Un copil;

omorât de un urs în cuşcă

Varşovia, 4 (Rador). — *Un accident tragic s'a întâmplat azi în grădina zoologică din Lodz.*

Un urs a apucat printre gratii un copil şi l-a tras în cuşcă unde l-a omorît. Ursul a fost împuşcat de paznici.

Catalonia nu vrea

să fie distrusă

Pentru aceasta va rupe legăturile cu Valencia şi va capitula în mâinile naţionaliştilor

Saint Jean de Luz, 4 (Rador). — Corespondentul agenţiei Stefani transmite:

După declaraţiile unei persoane sosită la Bayonne din Catalonia rezultă că în cursul unei recente întruniri politice, d. Campanys, preşedintele generalităţii catalane, a precizat că ceiace interesează pe catalani este în rândul dintâi salvarea patriei lor, care nu trebue să fie distrusă.

D. Campanys a adăogat că dacă ar fi necesar pentru salvarea Cataloniei să se rupă legăturile cu guvernul din Valencia, generalitatea nu va şovăi să facă acest lucru. Ea nu se va da înapoi nici dela o capitulare dacă o astfel de necesitate s'ar impune.

Soţia mareşalului

Tukacewski s'a otrăvit

Varşovia, 4 (Rador). — **Presa polonă află din Moscova că soţia mareşalului Tukacewski, care a părăsit acum două săptămâni închisoarea, neputând găsi nicăeri nici de lucru şi nici ajutor, a încercat să se sinucidă înghiţind mai multe pastile de sublimat corosiv.**

Starea ei ar fi disperată.

FILME

Pe plajă.

— De ce ai slăbit aşa?

— Din cauză că am câştigat la marea loterie din Paris.

— Nu înţeleg.

— Poveste tristă, dar adevărată. Am câştigat în franci douăsute de mii de lei. Un nepot al meu a crezut că-mi face plăcere comunicând ştirea unei gazete. A doua zi, a ştiut tot oraşul că m'am procopsit.

— Foarte bine! Ţi-a crescut prestigiul!

— Uşor de zis. Dar să vezi ce-a urmat. Ştii că am datorii...

— Ai intrat în conversiune... Floare la ureche.

— Nu vorbesc despre cele vechi.

— Ai şi altele?

— Ca omul.

— Şi?

— S'au repezit creditorii cu popriri.

— In Franţa, domnule!?

— In Franţa da... Ce, Franţa n'are şi ea tribunale ca noi, portărei ca ai noştri, toate nenorocirile de care se isbesc oamenii amăriţi...

— De ce n'ai încasat banii până n'au prins de veste?

— Ghinionul meu e nepotul, dragă.

— Pentru c'a fost indiscret.

— Nu numai pentru asta. Dar s'a apucat să-mi făgăduiască un bilet gratuit de tren până la Paris... Expoziţia, de!... Şi — om eşti: poţi să dai cu piciorul la ocazii d'astea?... Zicea că are el prieteni cari îi pot face rost şi-mi cedează mie, pentru că mă iubeşte mult.

— Şi?

— Tot n'ai priceput? Biletul n'a venit nici până azi. Poririle au avut destul timp spre a depăşi suma câştigată.

— Mai bine plăteai trenul şi luai banii.

— Dacă ar şti omul ce-l aşteaptă!

— Şi acum ce faci?

— Ce să fac! Nu mă mai gândesc la bani; mă gândesc la bilet. Dacă mi-a fost scris să nu văd banii, cel puţin aş fi văzut expoziţia... Parisul...

— Şi poririle.

— Mai bine fă cruce să nu câştigi la loterie, că uite ce necazuri poţi să tragi!

Don José

Un autograf al d-lui Louis Marin pentru „Universul"

După terminarea desbaterilor congresului de antropologie, d. prof. Louis Marin, preşedintele de onoare al Institutului internaţional de antropologie, a binevoit să acorde acest autograf pentru „Universul":

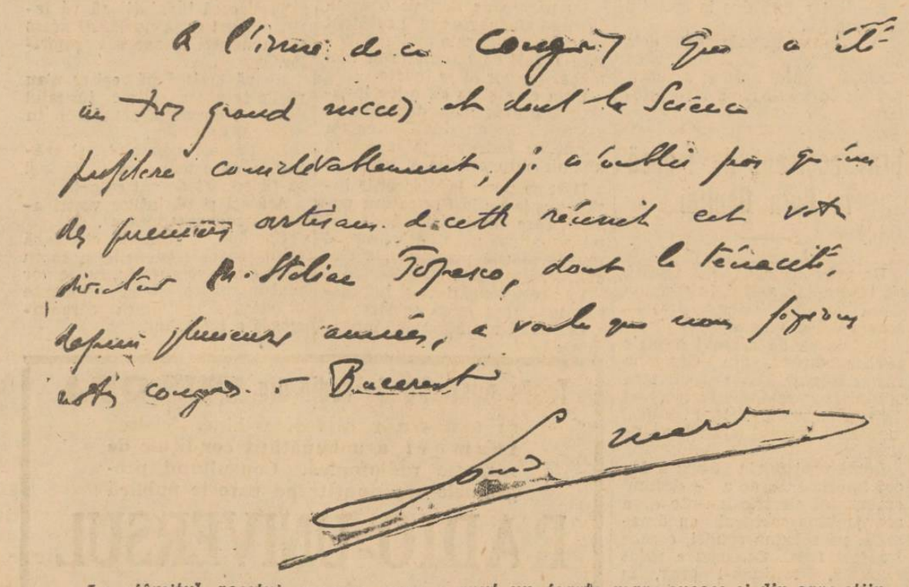

La sfârşitul acestui congres, care a avut un foarte mare succes şi din care ştiinţa va profita considerabil, eu nu uit că unul dintre cei dintâi cari au lucrat pentru această reuniune, este directorul dvs., d. Stelian Popescu, a cărui tenacitate, de mai mulţi ani, a voit să pregătiţi dvs. congresul nostru. — Bucureşti.

LOUIS MARIN

Doi tineri trec cu barca

in Rusia sovietică

Cetatea-Albă, 4 Sept.

Astăzi, la ora 12 jum. mai mulţi membri ai Ligii Navale, secţia locală, au făcut o plimbare, pe limanul Nistrului, cu un cuter al Ligii, anume „Naiada", condus de tinerii Ilie şi Leonid Lurie.

După ce au debarcat pasagerii, fraţii Lurie au pornit iarăş în larg, obiectând că vor să se mai plimbe. Scăpând de sub observaţia celor de pe mal, ei s'au îndreptat în larg, trecând în Rusia Sovietică.

Când grănicerii noştri au cunoscut intenţia celor din barcă, era prea târziu, deoarece fugarii trecuseră de jumătatea limanului, deci, se aflau în apele sovietice.

Ilie Lurie, în vârstă de 28 ani, este student la şcoala politehnică din Bucureşti, iar fratele său Leonid, de 20 ani, este bacalaureat.

Amândoi erau bine cunoscuţi în cercurile studenţeşti ca împărtăşind idei comuniste.

Se impune o severă anchetă la secţia Ligii navale, din localitate, spre a se stabili şi sancţiona uşurinţa cu care se acordă ambarcaţiunile ligii, pentru plimbări.